

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 845/2015
30.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Н.И. из С.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.54/14 од 09.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 297/15 од 18.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Н.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.54/14 од 09.02.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 297/15 од 18.05.2015. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.54/14 од 09.02.2015. године окривљени С.Б. оглашен је кривим за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 5) Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.05. до 10.06.2014. године. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, и то у буџет суда износа од 113.675,00 динара, оштећеном А.Л. износа од 74.250,00 динара и Основном јавном тужилаштву у Великој Плани износа од 119.295,00 динара, као и паушалне трошкове поступка у износу од 1.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 297/15 од 18.05.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. С.Б., адв. Н.И. и пресуду Основног суда у Великој Плани К.54/14 од 09.02.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. С.Б., адв. Н.И., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) у вези са ставом 2. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, а поднеском од 09.09.2015. године предложио је да Врховни касациони суд одложи извршење казне затвора изречене окривљеном правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани К.54/15 од 09.02.2015. године, до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Б., адв. Н.И., неоснован је у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости побија правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, и с тим у вези истиче да дело за које је окривљени оптужен и оглашен кривим није кривично дело, јер у радњама окривљеног нису садржана законска обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 5) КЗ, већ би се евентуално могло радити о кривичном делу утаја из члана 207. став 5. КЗ пошто је окривљени новац увијен у пластичној кеси случајно нашао у води која је поплавила део града.

Предњи наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани. Ово из разлога што из чињеничног описа дела у изреци правноснажне пресуде, сагласно опису дела у оптужном акту, произилазе сва битна обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 5) КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радњу извршења дела, односно чињеницу одузимања туђе покретне ствари (девизног новца у износу од 1.500 евра и динарског новца у износу од 10.000,00 динара) из новчаника оштећене који је окривљени узео са стола на тераси куће оштећене и на квалификаторну околност вршења крађе за време поплаве, односно коришћењем те ситуације, тако и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и свести окривљеног о забрањености дела и захтеваног

субјективног односа према делу-умишљаја, односно намере окривљеног да одузимањем предметног новца прибави себи противправну имовинску корист.

Из навода захтева да у радњама окривљеног евентуално стоје обележја кривичног дела утаја из члана 207. став 5. КЗ, може се закључити да бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, по питању да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Међутим, предње становиште о погрешној примени кривичног закона на утврђено чињенично стање бранилац заснива на тврдњи да је окривљени предметни новац случајно нашао у води која је поплавила насеље и исти намеравао да врати, произашлој из сопствене анализе и оцене исказа саслушаних сведока и одбране окривљеног и супротној чињеницама које, у погледу начина на који је окривљени дошао у посед предметног новца и умишљаја окривљеног, утврђује суд, што наводе захтева о повреди закона о којој је реч, а с тим у вези и наводе о битној повреди поступка због нејасноћа, нелогичности и крајње неуверљивог закључивања судова у образложењима пресуда, своди на оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди.

Како одредба члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Б. у делу у којем је поднет из тог разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.